A **KARUPASAMY SILLIAH & YANG LAIN**

lwn.

TENAGA NASIONAL BERHAD

B HIGH COURT MALAYA, TEMERLOH
HALIM AMAN PK
[GUAMAN SIVIL NO: 22-15-05]
14 NOVEMBER 2005

C ***KEMUDAHAN AWAM:*** *Elektrik - Potongan bekalan - Usikan jangkameter elektrik - Tuduhan belum dibawa terhadap pengguna - Sama ada Tenaga Nasional berhak memotong bekalan elektrik tanpa pembuktian kesalahan pengguna di mahkamah - Akta Bekalan Elektrik 1990, s. 38(1)*

D ***ACARA SIVIL:*** *Injunksi - Injunksi interim - Prinsip-prinsip - Keimbangan kemudahan, penetuan*

TAFSIRAN STATUT: *Pentafsiran statut - Tujuan Parlimen - Akta Bekalan Elektrik 1990, s. 38(1) - Sama ada perlu untuk kesalahan*
E *pengguna dibuktikan di mahkamah sebelum bekalan elektrik dipotong oleh Tenaga Nasional*

Defendan-defendan telah mengatakan bahawa plaintif-plaintif telah mengusir jangka meter eletrik premis mereka dan mengenakan
F plaintif-plaintif satu surcaj sebanyak RM26,756.49. Plaintiff-plaintiff telah memulakan satu tindakan sivil terhadap defendan-defendan dan melalui permohonan ini (KM 13), plaintif-plaintif secara amnya memohon suatu perintah Interim Injunksi untuk mengarahkan defendan dengan sendirinya, pekerja-pekerjanya atau wakil-wakilnya
G menyambung semula bekalan elektrik kepada premis plaintif-plaintiff, serta melarang defendan dengan sendiri, pekerja-pekerjanya atau wakil-wakilnya daripada memotong bekalan eletrik kepada premis plaintif-plaintif. Peguam plaintif-plaintif menghujjahkan bahawa jika surcaj tidak dibayar, bekalan elektrik akan dipotong, manakala
H sekiranya dibayar tiada lagi jalan yang terbuka kepada plaintif-plaintif. Peguam plaintif-plaintiff juga membangkitkan persoalan sama ada benar-benar ada usikan kepada jangkameter elektrik premis plaintif-plaintif; iaitu suatu kesalahan di bawah s. 37 Akta Bekalan Elektrik 1990 (Akta 447). Dihujjahkan, jika sesungguhnya terdapat
I usikan, mengapa pula tiada tindakan diambil untuk membawa pihak plaintif-plaintif ke muka pengadilan. Seterusnya, hujah peguam plaintif-plaintif, anak-anak guamannya telah menjalankan perniagaan

lebih dari 10 tahun dan telah mempunyai nama yang baik. Nama baik dan tahap baik perniagaan ini tidak boleh dipampaskan dengan wang ringgit. Segalanya akan musnah jika bekalan eletrik dipotong dan perniagaan diarah tutup. Peguam pihak defendan-defendan pula mengatakan bahawa jumlah surcaj itu adalah seperti yang dikira berdasarkan perkiraan di bawah Peraturan-Peraturan Bekalan Pemegang Lesen 1990. Juga, hasil pemeriksaan pada jangkameter plaintif-plaintif memang menunjukkan terdapat usikan di mana terdapat satu 'by-pass' dan 'wire seal' yang terputus. Dalam tuntutan sebegini, ianya tidak memerlukan sebarang pembuktian, kata peguam defendan-defendan.

Diputuskan (menolak permohonan):

(1) Dalam menentukan permohonan pihak plaintif ini, prinsip-prinsip seperti yang digariskan di dalam kes *American Cyanamid Co v. Ethicon Ltd* dan ujian yang perlu diaplikasikan seperti yang dinyatakan di dalam kes *Datuk Syed Kechik bin Syed Mohamed v. Datuk Yeh Pao Tzu & Ors* harus dijadikan sebagai garis panduan sepenuhnya. (perenggan 20)

(2) Mahkamah setelah meneliti kedudukan permohonan plaintif-plaintif secara keseluruhannya, meneliti akan kandungan kesemua affidavit yang difailkan oleh sama ada pihak plaintif dan juga defendan, menganalisa akan kandungan ekshibit-ekshibit yang dikepilkan, menimbangkan akan setiap penghujjahan yang disampaikan, memutuskan bahawa didalam tuntutan ini, tiada terdapat apa-apa isu berbalah yang serius yang memerlukan penentuan dibuat melalui perbicaraan. Di dalam kes ini, cuma terdapat satu persoalan penting yang perlu ditentukan, iaitu berkenaan pentafsiran s. 38(1) Akta 447. (perenggan 25)

(3) Seksyen 38(1) tidak memerlukan sebarang pembuktian kesalahan sebagai pra-syarat sebelum sesuatu pemotongan dapat dilakukan oleh pihak TNB sebagai pemegang lesen. Seksyen itu tidak memerlukan sehingga suatu kesalahan itu dibuktikan terlebih dahulu oleh Mahkamah sebelum kuasa pemotongan boleh dilaksanakan. Kuasa ini diberikan oleh Parlimen semata-mata bagi melindungi pihak TNB selaku pembekal elektrik dari tidak menanggung kerugian secara berterusan dan berpanjangan dari segala aktiviti yang tidak diizinkan itu. Kuasa untuk mendakwa diatas kesalahan adalah hak defendan-defendan dan jelas termaktub di bawah Akta dan ianya tiada tempoh tertentu dihadkan. (perenggan 27)

(4) Plaintif tidak boleh menjadikan alasan tentang 'good-will' perniagaan dan kesan kepada perniagaannya seandainya bekalan eletrik dipotong sebagai isu yang perlu diberikan pertimbangan. Soal-soal berbentuk peribadi tidak wajar dijadikan asas sebagai pembelaan disisi undang-undang. Dari segi imbangan kemudahan juga, didapati yang imbangan kemudahan lebih memihak kepada pihak defendan bagi perintah ingkar interlokutori tidak dikeluarkan. (perenggan 31)

Kes-kes yang dirujuk:

American Cyanamid Co v. Ethicon Ltd [1975] AC 396 ***(dirujuk)***

Dai-Ichi Electronics (M) Sdn Bhd v. TNB [1996] 2 AMR 1821 ***(dirujuk)***

Datuk Syed Kechik Syed Mohamed v. Datuk Yeh Pao Tzu & Ors [1977] 1 MLJ 56 ***(dirujuk)***

Fellowes v. Fisher [1976] QB 122 ***(dirujuk)***

Government of Pakistan v. Seng Peng Sawmills Sdn Bhd & Ors [1979] 1 MLJ 219 ***(dirujuk)***

Hock Seng Co Sdn Bhd v. TNB [2000] 1 MLJ 571 ***(dirujuk)***

Hongkong Vegeable Oil Co Ltd v. Malin Sirinaga Wicker & Ors [1978] 2 MLJ 13 ***(dirujuk)***

Keet Gerald Francis Noel John v. Mohd Noor Abdullah & Ors [1995] 1 CLJ 293 CA ***(dirujuk)***

Kuala Reman Estates Bhd & Anor v. Faber Merlin (M) Bhd [1989] 2 CLJ 625; [1989] 2 CLJ (Rep) 13 HC ***(dirujuk)***

Mohamed Zainuddin Puteh v. Yap Chee Seng [1978] 1 MLJ 40 ***(dirujuk)***

Rajah Ramachandran v. Perbadanan Bekalan Air Pulau Pinang Sdn Bhd [2004] 2 CLJ 199 HC ***(dirujuk)***

Tan Yeong Kim v. Tenaga Nasional Berhad [2000] 8 CLJ 629 HC ***(dirujuk)***

Thomas M Heysek & Anor v. Boyden World Corporation [1989] 1 MLJ 219 ***(dirujuk)***

Wong Lok Khiam v. Dato' Peter Lo Su Yin & Ors [1972] 1 MLJ 138 ***(dirujuk)***

Yeohata Industries Sdn Bhd & Anor v. Coil Master Sdn Bhd & Ors [2001] 6 CLJ 418 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Electricity Supply Act 1990, ss. 37(1), (3), (14), 38(1), (3), (4), (5)

Licensee Supply Regulations 1990, regs. 3(1), 12(2)

Rules of the High Court 1980, O. 29 r. 1(2A)

Bagi pihak plaintif - Anthony Martin Sebastian; T/n Anthony M Sebastian & Co

Bagi pihak defendan - Mohd Farid Abd Aziz (Shahrin Albakri Mustafa Albakri); T/n Khairil & Co

Dilaporkan oleh Andrew Christopher Simon

PENGHAKIMAN

Halim Aman PK:

Pendahuluan

[1] Guaman Sibil No: 22-15-2005 ini telah difailkan pada tarikh 9 Jun 2005 bersama dengan writ saman dan penyataan tuntutan. Beserta dengan writ saman itu, juga telah difailkan suatu perakuan segera dan saman dalam kamar *ex parte* untuk segera didengar. Saman dalam kamar ini telah diproses pada hari yang sama dan telah diberikan tarikh pendengarannya pada hari esoknya, iaitu 10 Jun 2005.

[2] Diantaranya, saman dalam kamar di KM. (5) itu memohon suatu perintah interim injunksi diberi untuk mengarahkan secara khususnya defendan dengan sendirinya, pekerja-pekerjanya atau wakil-wakilnya untuk menyambung semula bekalan elektrik kepada premis No. 10, Bawah, Jalan Mentakab Indah 2, Off Jalan Karak, Taman Mentakab Indah, Mentakab, Pahang Darul Makmur serta melarang defendan dengan sendiri, pekerja-pekerjanya atau wakil-wakilnya daripada memotong bekalan eletrik kepada premis plaintif. Di samping itu terdapat 5 relif yang lainnya yang dituntut oleh pihak plaintif terhadap defendan.

[3] Saman dalam kamar di KM. (5) itu telah didengar oleh hakim terdahulu pada tarikh 10 Jun 2005 dan pada tarikh yang sama perintah *'ex-parte'* menurut A. 29 k. 1(2A) telah dikeluarkan dan tarikh pendengaran *'inter parte'* telah ditetapkan pada 30 Jun 2005. Kes telah ditangguhkan beberapa kali di atas alasan-alasan tertentu yang dikemukakan oleh pihak-pihak, sehinggalah ianya didengar sepenuhnya oleh saya pada 30 September 2005.

Saman Dalam Kamar – KM. (13)

[4] Secara umumnya, saman dalam kamar di KM. (13) ini, kandungan permohonannya adalah sama seperti di KM. (5), dan affidavit sokongannya juga diikrarkan oleh pihak yang sama, iaitu plaintif kedua.

[5] Penyataan Pembelaan defendan serta tuntutan balas bertarikh 18 Julai 2005 telah difailkan pada 10 Ogos 2005. Manakala jawapan plaintif-plaintif dan pembelaan kepada tuntutan balas bertarikh 26 Julai 2005 telah juga difailkan. Kedua-dua penyata pembelaan serta jawapan plaintif tersebut terkandung di KM. (34) dan (39) berturutan.

[6] Terhadap permohonan saman dalam kamar di KM. (13) ini, pihak defendan telah menfailkan afidavit jawapan seperti yang terkandung di KM. (27) dan (36) yang kedua-duanya diikrarkan oleh Lim Meng Luan, Penolong Pengurus Hal Ehwal Komersil, TNB. Berserta affidavit, dikepilkan juga beberapa ekshibit. Dan lanjutan dari itu, pihak plaintif juga telah menfailkan afidavit balasan bagi menjawab affidavit defendan itu. Affidavit balasan plaintif kedua itu terkandung di KM. (29).

Hujjahan Peguam Plaintif

[7] Peguam plaintif memulakan hujjah dengan penggantungan khusus kepada affidavit sokongan yang terdapat di KM. (12) yang telah diikrarkan oleh Ravi a/l Karupasamy, plaintif kedua di dalam kes ini. Dihujjahkan oleh peguam plaintif yang anak-guamnya berada di dalam keadaan dilema kerana selepas perkerja TNB memeriksa meter, mereka telah diserah notis yang mengatakan bahawa meter telah ditemper dan menuntut dari anak-guamnya sejumlah RM26,756.49 yang mana perlu dibayar dalam tempoh 14 hari. Jika tak dibayar, bekalan letrik akan dipotong. Jika dibayar pula, dihujjahkan oleh peguam plaintif, "no more recourse open to them".

[8] Hakikat dari situlah, permohonan untuk injunksi ini dikemukakan. Rujukan telah dilakukan terhadap keputusan beberapa kes terdahulu seperti kes *American Cyanamid Co. v. Ethicon Ltd.* [1975] AC 396, *Kuala Reman Estates Bhd. & Anor. v. Faber Merlin (M) Bhd*. [1989] 2 CLJ 625; [1989] 2 CLJ (Rep) 13, *Yeohata Industries Sdn. Bhd. & Anor. v. Coil Master Sdn. Bhd. & Ors*. [2001] 6 CLJ 418, *Thomas M. Heysek & Anor. v. Boyden World Corporation* [1989] 1 MLJ 219 dan kes *Rajah Ramachandran v. Perbadanan Bekalan Air Pulau Pinang Sdn. Bhd.* [2004] 2 CLJ 199.

[9] Dibangkitkan satu persoalan iaitu sama ada ujud 'tempering of the electric meter' yang merupakan suatu kesalahan di bawah s. 37 Akta Bekalan Elektrik 1990 (Akta 447). Dihujjahkan, jika sungguh terdapat 'tempering', mengapakah tiada tindakan diambil untuk mendakwa pihak plaintif ke muka pengadilan.

[10] Penghujjahan telah berkisar kepada peruntukan s. 37(3), 38(1), (3) dan (4) Akta 447. Dihujjahkan walaupun diakui kesalahan di bawah Akta adalah berupa kesalahan yang berbentuk statutori, tetapi dihujjahkan pembuktiran rapi terhadap perlakuan kesalahan itu mestilah dilakukan. Mahkamah dihujjahkan tidak

wajar hanya bergantung kepada pendapat pekerja TNB sahaja bagi menentukan sesuatu kesalahan itu telah dilakukan. Dihujjahkan yang s. 38 Akta 447 bukan bersifat mandatori. Dihujjahkan lanjut yang anak-guamnya telah menjalankan perniagaannya lebih dari 10 tahun dan telah mempunyai nama yang baik. Nama baik dan tahap baik perniagaan ini tidak boleh dipampaskan dengan wang ringgit. Segalanya akan musnah jika seandainya bekalan letrik dipotong dan perniagaan diarah ditutup. Pekerja-pekerja akan lari. la dihujja akan memberi 'serious repurcussion' kepada pihak plaintif dan mohon agar *status quo* dikekalkan sehingga selesai penentuan kes. Dihujjahkan lanjut, tidak timbul soal sama ada anak-guamnya boleh membayar, tetapi dipersoalkan sama ada adakah plaintif wajar dipertanggungjawabkan. Dihujjahkan juga yang terdapatnya isu berbalah di dalam kes ini dan dari segi imbangan kemudahan (balance of convenience), dihujjahkan yang ianya lebih memihak kepada pihak plaintif.

Hujjah Peguam Defendan

[11] Kedua-dua peguam defendan telah menghujjahkan dengan merujuk terus kepada affidavit jawapan pihak mereka disamping membuat penekanan khusus kepada peruntukan ss. 37 dan 38 Akta 447 itu. Juga, rujukan secara perbandingan dilakukan terhadap kes-kes yang telah diutarakan oleh peguam pihak plaintif diawalnya. Mereka menghujjahkan bahawa jumlah RM26,756.49 itu adalah untuk jumlah surcaj yang telah dikurangkan. Hasil pemeriksaan pada meter dihujjahkan memang terdapat usikan di mana terdapat 1 by-pass dan terdapat wire sil yang terputus. Dengan merujuk kepada keputusan kes *Hock Seng Co. Sdn. Bhd. v. TNB* [2000] 1 MLJ 571, dinyatakan yang di dalam tuntutan sebegini, ianya tidak memerlukan sebarang pembuktian. Jumlah yang dituntut itu adalah dikira berdasarkan perkiraan di bawah Peraturan-Peraturan Bekalan Pemegang Lesen 1990. Tentang tuntutan ini, dihujjahkan tidak terdapat sebarang duress kerana plaintif telah diberi peluang untuk menyelesaikan jumlah itu secara bayaran ansuran, dalam ertikata ada terdapat 'degree of leniency' di pihak plaintif disini.

Keterangan Dokumentasi

[12] Penelitian juga telah dilakukan terhadap setiap keterangan dokumentasi yang telah difailkan itu; khususnya kepada affidavit-affidavit. Kandungan affidavit dari kedua-dua pihak itu adalah sepertimana yang telah dihujjahkan oleh peguam mereka seperti yang dinyatakan di atas. Manakala di dalam tuntutan balas pihak

defendan, selain daripada tuntutan RM26,756.49 itu, juga dituntut adalah sejumlah RM298.13 merupakan kos bagi membaik-pulih alat ganti terminal jangka tersebut. Juga dituntut adalah faedah pada kadar 8% setahun di atas jumlah tuntutan yang dikira dari tarikh penghakiman hingga selesai penuh. Bukan sahaja terhadap butiran ini dinafikan oleh pihak plaintif, malahan keseluruhan tuntutan ini telah dianggap sebagai tidak berasas, tidak bermerit serta penyalah-gunaan proses mahkamah.

Isu-Isu

[13] Seperti yang dinyatakan diawalnya tadi, beberapa otoriti telah dirujuk oleh kedua-dua belah pihak di dalam menyokong penghujjahan mereka. Prinsip yang telah digariskan melalui keputusan kes *American Cyanamid Co. v. Ethicon Ltd* [1975] AC 396 wajar diberikan perhatian. Walau pun kerap dirujuk di dalam kes/permohonan seperti ini, namun prinsipnya wajar diimbau kembali. Di dalam kes tersebut, beberapa prinsip telah digariskan sebagai panduan bagi menentukan sama ada sesuatu perintah interlokutori injunksi wajar dikeluarkan.

[14] Pertama, sama ada ujud persoalan yang serius yang perlu dibicarakan. Kedua, sama ada imbangan kemudahan (balance of convenience) diberikan pertimbangan di dalam menimbangkan atau pun menolak relif yang dipohon. Ketiga, jika plaintif berjaya, dia akan diberikan pampasan secukupnya mulai dari permohonan didengar hingga ke akhir bicara penuh. Keempat, jika defendan berjaya, dia akan diberikan pampasan dengan secukupnya. Kelima, kesan pengekalan *status quo* dan keenam, kekukuhan keterangan affidavit yang dizahirkan itu.

[15] Prinsip-prinsip ini telah diikuti oleh mahkamah di Malaysia, contohnya di dalam kes *Mohamed Zainuddin bin Puteh v. Yap Chee Seng* [19781 1 MLJ 40 dimana di dalam kes tersebut diputuskan, apa yang perlu dipastikan oleh mahkamah adalah, tuntutan itu bukanlan berupa 'frivolous or vexatious' dalam ertikata lain, terdapat persoalan yang serious yang perlu dibicarakan.

[16] Bidangkuasa untuk mengeluarkan sesuatu perintah injunksi sentiasa merupakan budi bicara yang perlu dijalankan mengikut prinsip-prinsip yang telah digariskan. Di Singapura, di dalam kes *Hong Kong Vegetable Oil Co. Ltd. v. Malin Sirinaga Wicker & Ors.* [1978] 2 MLJ 13, mahkamah di sana dengan mengikuti prinsip yang telah digariskan melalui kes *Fellowes v. Fisher* [1976] QB 122

memutuskan, untuk memastikan isu injunksi interlokutori dipenuhi, mahkamah mestilah berpuashati terdapat persoalan yang serius yang perlu dibicarakan.

[17] Tetapi jika seandainya dari fakta didapati tidak terdapat sebarang asas dari segi perundangan yang memberikan hak perundangan kepada plaintif terhadap defendan, maka mahkamah perlulah mengenepikan permohonan injunksi itu. Ini seperti prinsip yang telah diputuskan di dalam kes *Government of Pakistan v. Seng Peng Sawmills Sdn Bhd & Ors.* [1979] 1 MLJ 219.

[18] Di dalam melaksanakan bidangkuasanya, mahkamah bertindak di atas prinsip menghalang kerugian yang tidak boleh dipulihkan dan akan melaksanakan budi bicaranya dengan melanjutkan perintah injunksi itu sehingga tamat kes dibicarakan. Ini adalah prinsip yang diputuskan di dalam kes *Wong Lok Khiam v. Dato' Peter Lo Su Yin & Ors.* [1972] 1 MLJ 138.

[19] Terhadap ujian yang perlu diaplikasikan oleh mahkamah di dalam menentukan sesuatu penentuan perintah injunksi dikeluarkan atau pun sebaliknya, mahkamah di dalam kes *Datuk Syed Kechik bin Syed Mohamed v. Datuk Yeh Pao Tzu & Ors.* [1977] 1 MLJ 56 menggariskan ini sebagai panduan:

> The question to be asked is not whether the plaintiff has made out a *prima facie* question but whether there is a serious question to be tried and if there is, the court should consider whether on the balance of convenience the plaintiff would be adequately compensated by damages if he succeeds at the trial proper but is refused interlocutory relief alternatively whether the defendants would be adequately compensated by damages if the plaintiff loses the final action.

Kedudukan Permohonan

[20] Di dalam menentukan permohonan pihak plaintif di KM. (13) ini, prinsip-prinsip seperti yang digariskan di dalam kes *American Cyanamid & Co*, dan ujian yang perlu diaplikasikan seperti yang dinyatakan di dalam kes *Datuk Syed Kechik*, dijadikan sebagai garis panduan sepenuhnya. Disamping itu, segala otoriti yang dikemukakan oleh pihak-pihak sebagai bahan rujukan khususnya yang menyentuh kepada tafsiran peruntukan s. 37(1), (3) dan (14) serta s. 38(1) dan (5) Akta 447 itu turut dijadikan panduan setelah diperhalusi.

[21] Pada 19 Oktober 2005, peguam pihak plaintif telah menghantar surat kepada Setiausaha saya, seperti suratnya berlampir di KM. (41) yang memohon agar mahkamah ini dapat memperhalusi keputusan kes di Mahkamah Tinggi Pulau Pinang di dalam kes *Dai-Ichi Electronics (M) Sdn. Bhd. v. TNB* [1996] 2 AMR 1821. Surat yang sama telah dihantar ke peguam defendan menyatakan, jika diperlukan, penghujjahan lanjut sanggup diberikan, jika diperlukan. Sayugia dinyatakan di sini, bahawa kes *Dai-ichi Electronics* ini juga merupakan suatu keputusan Mahkamah Tinggi yang mana kesannya adalah dimaklumi oleh pihak-pihak iaitu tidak mengikat, walaupun mungkin ianya mempunyai nilai 'persuasive' yang boleh dijadikan sebagai panduan.

[22] Untuk makluman peguam yang mengutarakannya, prinsip kes ini juga telah saya teliti sama; disamping kes-kes yang lain. Kesungguhan peguam tersebut jelas memperlihatkan akan keprihatinannya terhadap nasib anak-guamnya, satu sikap yang dihormati. Namun, saya telah meneliti akan kandungan surat yang dikemukakan itu dan berpendirian untuk tidak memerlukan sebarang penghujjahan lanjut.

[23] Berbalik kepada kedudukan kes ini semula, perkara yang perlu ditentukan ialah sama ada plaintif layak untuk diberi satu perintah injunksi interlokutori. Plaintif menghujjahkan bahawa di dalam kes ini terdapat isu-isu serius yang perlu dibicarakan dan dengan demikian dihujjahkan mereka adalah layak diberi satu perintah injunksi interlokutori bagi mengekalkan *status quo*. Beberapa persoalan telah dibangkitkan, antaranya seperti yang disebut awal tadi iaitu benarkah ujud 'tempering of meter' jika ya, mengapa tiada tindakan untuk mendakwa plaintif, adakah wajar bagi penentuan kesalahan itu ditentukan hanya melalui pendapat pekerja TNB sahaja tanpa pembuktiannya oleh keterangan pakar di mahkamah dan seterusnya s. 38 Akta 447 itu dikata bukan bersifat mandatory serta ujudkah elemen 'dishonesty' di pihak plaintif?

[24] Hakim Dato' Gopal Sri Ram di dalam kes *Keet Gerald Francis Noel John v. Mohd Noor bin Abdullah & Ors.* [1995] 1 CLJ 293 mengingatkan sebagai panduan, apabila seseorang hakim mendengar suatu permohonan untuk injunksi interlokutori, mestilah menanyakan dirinya sama ada keseluruhan fakta yang telah dibentangkan dihadapannya mendedahkan isu *bona fide* yang serius yang perlu dibicarakan. Beliau mesti menahan diri supaya tidak membuat sebarang pemutusan atas merit tuntutan itu atau

sebarang pembelaan terhadapnya dan mengenal pasti dengan tepat isu yang dibentangkan dan memutuskan sama ada isu itu cukup serius untuk mewajarkan suatu perbicaraan.

[25] Saya telah meneliti akan kedudukan permohonan saman dalam kamar di KM. (13) ini secara keseluruhannya, meneliti akan kandungan kesemua affidavit yang difailkan oleh sama ada pihak plaintif dan juga defendan, menganalisa akan kandungan ekshibit-ekshibit yang dikepilkan, menimbangkan akan setiap penghujjahan yang disampaikan, dengan ini memutuskan bahawa didalam tuntutan ini, tiada terdapat apa-apa isu berbalah yang serius yang memerlukan penentuan dibuat melalui perbicaraan. Sebenarnya, di dalam perkara ini, cuma terdapat satu persoalan penting yang perlu ditentukan di sini, iaitu diatas pentafsiran s. 38(1) Akta 447 ini. Seksyen 38(1) Akta memperuntukkan:

> 38(1) Jika mana-mana orang yang diambil kerja oleh pemegang lesen mendapat keterangan di mana-mana premis yang pada pendapatnya membuktikan bahawa suatu kesalahan telah dilakukan di bawah Seksyen 37(1), 37(3) atau 37(14), pemegang lesen atau mana-mana orang yang diberikuasa sewajarnya oleh pemegang lesen boleh, dengan, memberi notis tidak kurang daripada dua puluh empat jam dalam apa-apa bentuk sebagaimana yang ditetapkan, menyebabkan bekalan tenaga dipotong daripada premis tersebut.

[26] Di atas pentafsiran seksyen ini, peguam plaintif memohon mahkamah untuk meneliti keputusan kes *Dai-Ichi Enterprise (M) Sdn. Bhd.*, dimana diputuskan bahawa pemotongan bekalan elektrik hanya boleh dilakukan oleh pihak TNB setelah plaintif dibuktikan melalui keterangan mahkamah melakukan kesalahan di bawah s. 37(1), (3) dan (14) Akta tersebut.

[27] Saya telah meneliti akan peruntukan s. 38(1) ini dan memutuskan bahawa peruntukan seksyen ini tidak memerlukan sebarang pembuktian kesalahan sebagai pra-syarat sebelum sesuatu pemotongan dapat dilakukan oleh pihak TNB sebagai pemegang lesen. Seksyen itu tidak memerlukan sehingga suatu kesalahan itu dibuktikan terlebih dahulu oleh mahkamah barulah kuasa pemotongan boleh dilaksanakan. Saya berpandangan kuasa ini diberikan oleh Parlimen semata-mata bagi melindungi pihak TNB selaku pembekal elektrik dari tidak menanggung kerugian secara berterusan dan berpanjangan dari segala aktiviti yang tidak diizinkan itu. Di atas telahan mengapa plaintif tidak didakwa, itu adalah hak

pihak defendan. Kuasa untuk mendakwa diatas kesalahan jelas termaktub di bawah Akta dan ianya tiada tempoh tertentu dihadkan. Terserahlah kepada pihak TNB. Namun, ianya bukanlah sebagai syarat bahawa pembuktian kesalahan di mahkamah dimestikan terlebih dahulu sebelum TNB dapat melaksanakan kuasa pemotongan tersebut.

[28] Saya bersetuju dengan keputusan yang dicapai oleh mahkamah di dalam kes *Tan Yeong Kim v. Tenaga Nasional Berhad* [2000] 8 CLJ 629 bahawa: Perkataan di dalam s. 38(1) Akta tersebut adalah jelas dan oleh itu, hendaklah dibaca secara literal dan biasa.

[29] Kuasa di bawah s. 38(1) itu diberikan sedemikian rupa demi memberi kuasa efektif kepada pihak TNB untuk memberhentikan dengan segera sebarang kesalahan yang berlaku daripada berterusan. Adalah fakta yang diakui bahawa plaintif adalah merupakan pelanggan kepada pihak defendan menurut kontrak untuk bekalan letrik kepada premisnya, dan adalah terikat dengan syarat-syarat yang termaktub di bawah kontrak bekalan yang telah ditandatangani dahulu semasa mengakui untuk menerima bekalan letrik daripada pihak defendan. Juga, adalah fakta diakui bahawa pada pertengahan bulan Mac 2005 beberapa orang pekerja pihak defendan telah datang sebanyak dua kali ke premis plaintif untuk memeriksa Pemasangan Jangka Tenaga (KWH) dan pada 3 Mei 2005 melalui surat, defendan telah rnemaklumkan kepada plaintif yang KWH telah diusik dan menuntut pembayaran sebanyak RM26,756.49. Terdapat kesan-kesan usikan pada sistem penjangkaan elektrik. Hasil ujian mendapati bahawa penggunaan tenaga tidak direkodkan atau yang ralat adalah sebanyak 78.18%.

[30] Perlu dinyatakan di sini juga bahawa caj tambahan yang dikenakan itu adalah berdasarkan pelarasan akaun yang telah dilakukan menurut Peraturan 12(2) Peraturan-Peraturan Bekalan Pemegang Lesen 1990 yang mana hak menuntut bagi caj tambahan itu ada diperuntukkan di bawah Peraturan 3(1) peruntukan yang sama.

[31] Plaintif tidak boleh menjadikan alasan tentang 'good-will' perniagaan dan kesan kepada perniagaannya seandainya bekalan letrik dipotong sebagai isu yang perlu diberikan pertimbangan. Soal-soal berbentuk peribadi tidak wajar dijadikan asas sebagai pembelaan disisi undang-undang. Dari segi imbangan

kemudahan juga, didapati yang imbangan kemudahan lebih memihak kepada pihak defendan bagi perintah ingkar interlokutori ini tidak dikeluarkan. Sepatutnya plaintif berterima kasih kepada pihak TNB kerana telah bermurah hati untuk mengizinkan bayaran bertempoh selama enam bulan untuk menyelesaikan bayaran surcaj itu; daripada mempertikaikan tindakan mereka.

[32] Sebagai kesimpulannya selepas saya meneliti akan kedudukan kes ini secara keseluruhannya, perintah seperti mana yang dipohon oleh pihak plaintif di KM. (13) itu adalah dengan ini ditolak dengan kos.